

కాబట్టే... ప్రదేశ కాంగ్రెసువ్యక్తులన్నట్టు దుగ్గి
 రాల నియోజకవర్గంలో హరిజనుల ఓట్లు అనుకు
 న్నన్ని కాంగ్రెసుకు రాలేదు... రాబోయే ఎన్ని
 కల్లో రానారావు. హరిజన హాస్టలును ప్రభుత్వం
 నిర్వహించాలని, ప్రైవేటు వ్యక్తులు నడుపరాదని
 ఆనేకమంది ప్రభుత్వాన్ని కోరిఉన్నారు. అయినా
 ఆ సంప్రదాయం పోలేదు... హరిజన విద్యార్థికి
 ప్రభుత్వమిచ్చే సహాయాన్ని మూడువంతులు
 పైవారే ఆరగించడంవల్ల హరిజనులకు ప్రభుత్వంపై
 కలిగే సానుభూతి ఎటువంటిదై ఉంటుంది?
 అజ్ఞానానందగారు పడకకుర్చీలో గుర్రుమన్నారు.
 అంతలో ఆయనని ద్రపోగలడు కాబట్టే స్వామిజీ
 ఆయాడనుకున్నాను... బావతో... అన్నాను...
 తెలుగువాడు తీర్మానాలు చేయడంలోమేటి...
 గాలిమేడలు కట్టడంలో గట్టివాడు... ఆచరణలో
 అందరికీ వెనుక... కాబట్టే... జవనత్తువలులేని
 ప్రభుత్వం చాలకాలం మన్నింది. అనుకున్న

ప్రాజెక్టులు ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలోగాని
 రూపాన్ని అందవు... మధ్యనిషేధం... మరియొక
 మంత్రివర్గం చేతగాని కట్టుదిట్టం చేయబడదనే
 సూచనలున్నాయి. వర్తమాన ప్రభుత్వం తప్పచేసి
 దిట్టకుంటూనే ఉంటుంది... విన్నా... గోపాల
 రెడ్డిగారు కాంగ్రెసుకు బలంచేయడానికి ముగ్గురు
 మూర్ఖులనూ కాంగ్రెసులోకి ఆహ్వానించారు...
 అనోటితో రంగాగారినికూడా ఆహ్వానిస్తే...
 ఎట్లా ఉండేవో...

ఇంతలో... భీమేశ్వరరావుగారు దభీమనిలేవి
 ఏమండోయ్... విన్నారా! టెన్నింగు స్విట్జర్
 లాండులో పర్వతారోహణకు కుడుగా బ్రయినిం
 గయినాడట... వచ్చేస్తాడు... మన దేశంలో లక్ష
 మందైనా టెన్నింగులు తయారవాలి... దేవుడి
 దయెలావుండో... అన్నాడు గట్టిగా... నాకు
 ఆ సాయంకాలం నవ్వువస్తూనేవుంది ఆయన
 క్షీడానక్తికి.

గల్పిక

బోకరు శేఖరు

నిడదవోలు మాలతి

“ప్రీతి కట్టడానికి అర్థరూపాయి తక్కు
 వోచ్చింది. కొంచెం నీదగ్గిరుంటే ఇద్దూ,
 మళ్ళీ రేసిచ్చేస్తాను” అన్నాడు శేఖర్ బ్రతిమాలే
 స్వరంతో.

“అర్థరూపాయే? నాదగ్గిర లేదే” అన్నాడు
 గోపీ తన నిస్పృహయతని వెల్లడిచేస్తూ.

“ఇహ ఇవాలే పేరుకొట్టేస్తారు.”

శేఖర్ కి దాదాపు విడుపొస్తోంది. “మీ అన్న
 య్యని అడిగి తేనో?”

“అన్నయ్యా! తన్నకుండా ఉంటేచాలు,
 ఇచ్చినంత. నీహానీ ఉండనేఉందికదా బోకరేజి”
 అన్నాడు గోపీ.

“ఏం వెట్టి బోకరేజి?” అన్నాడు శేఖర్
 నిస్పృహగా. గోపీ తప్పకుండా సాయంచేస్తాడను
 కున్నాడు.

విలాసైనా సాయంచెయ్యాలనుకున్నాడు
 గోపీ. “ఉండు, అడిగిమాస్తాను నాన్నగారిని”
 అంటూ లోపలికి వెళ్ళిన గోపీ అట్టేకాలం

వ్యర్థం ఆనకుండానే ద వడ త డు ము కుం టూ
 వచ్చాడు. మొహంచూసి వెళ్ళిపోబోతున్న
 శేఖర్ని ఆపి గోపీ, “ఇంద” అంటూ మబ్బురంగు
 పెన్న ఇచ్చాడు. ఉద్దేశం గ్రహించిన శేఖర్,
 “మీ నాన్న గారికి తెలిస్తే?” అన్నాడు భయంగా.

“ఫరవాలేదులే. పోయిందని పొస్తున్నే చెప్పే
 శాను. ఇంకోటి తెస్తానన్నార” అన్నాడు గోపీ.

* * *

ఆ సాయంక్రం గోపీ తండ్రి “ఇదుగో ఇదైనా
 జాగ్రత్తగా వాడుకో” అంటూ మబ్బురంగు కలం
 చేతులో పెళుతుంటే నిర్ఘాంతపోయాడు.

* * *

మర్నాడు శేఖర్ని. నువ్వు పెన్ను ఎవరికి
 అమ్మువురా?” అని గోపీ అడిగేసరికి శేఖర్ తెల్ల
 బోతూ “ఎక్స్ట్రావోమీ, మీ నాన్న గారని తెలి
 లేదురా” అన్నాడు.

గోపీ నవ్వి “ఫరవాలేదులే. మరి తెన్నగా
 అడిగితే ఇవ్వకపోలే ఏం చెయ్యాలి?” అన్నాడు.